

Zusters op bezoek bij hun wortels

Jonge zusters van de Jacht uit verschillende landen leven drie maanden samen in België

- ▶ Elke drie jaar ontvangt Vlaanderen de zusters die nog niet de eeuwige gelofte aflegden
- ▶ In het land van stichteres Marie-Louise De Meester ontdekken ze hun spirituele erfgoed
- ▶ Ze leren ook in gemeenschap samen te leven

Jozefien VAN HUFFEL

Vier zusters in kleurige kleren spelen een vergadering in de zustergemeenschap voor. De ene vraagt zich in het Engels af of ze met Kerstmis niet iets meer voor het dorp moeten doen. De andere wijst er in het Frans op dat de budgetten beperkt zijn. De Vlaamse zuster Priscilla vertaalt afwisselend in twee verschillende micro's, de zusters die toekijken zetten hun hoofdtelefoons op en af, ook wanneer ze na het rollenspel zelf commentaar geven.

Al meer dan een maand nemen vijftien jonge zusters van de Jacht uit India, de Filippijnen, Congo en de Caraïben zowat dagelijks deel aan sessies zoals deze, over zichzelf als jonge gelovige vrouw, hun werk en leven in de zustergemeenschap.

„We zijn een internationale congregatie. We moeten leren met elkaar te leven, met andere culturen en andere gewoonten”, zegt zuster Roos, de Vlaamse die met andere oudere leden van de congregatie de bijeenkomst organiseert. „Daarnt zag je een rollenspel over nieuwe zusters ontvangen en medezusters wegzenden, belangrijke momenten in een missionarisleven. Hier zijn bijvoorbeeld ook Indiase zusters die in Kameroen werken.”

Sinds 1994 is er om de drie jaar een internationale jongerenbijeenkomst, altijd in België. „Hier leren ze de wortels van onze congregatie kennen, ons spirituele erfgoed, en dan vooral onze stichteres”, vertelt zuster Roos.

Marie-Louise De Meester trok in 1897 op uitnodiging van een pater

Tussen lezingen en bezoeken aan congregaties, even ontspannen aan de kust. © Zusters van de Jacht

naar India. Toen ze na een lange reis uiteindelijk aankwam, bleek de pater overleden en stond ze er alleen voor. De zuster ontfermde zich over het weeshuis, en stichtte er de congregatie.

„We bezochten de kerk waar ze gedoopt werd en haar school in Roeselaere. Voor de jonge zusters was het ook heel belangrijk dat ze aan haar graf hebben gestaan. Tijdens onze Vlaamse opleiding in België bezochten wij nooit haar geboortestad, en pas van onze Indiase zusters kreeg ik de liefde voor onze stichteres echt mee. Dat brengt ons dicht bij el-

kaar. Of we nu hier zijn, of in een gemeenschap in Congo, je voelt je thuis, al wordt onze missie vertaald naar de cultuur in kwestie.”

„De liefde voor onze stichteres heb ik meegekregen van onze Indiase zusters”

De zusters zijn inmiddels klaar met luisteren en discussiëren en komen aan tafel. „Wat is deze groente?”, vraagt de zuster naast me. Ik vertel haar dat het boter-

bonen zijn, en vermoed dat deze kennis over België meegaat naar de Filippijnen. Ook ontmoetingen tekenen deze bijeenkomst. Bisschoppen Bonny en Van Looy gaven een lezing. De zusters bezochten parochies en congregaties, waaronder het klooster in Ieper waar De Meester woonde vóór ze naar India trok. „Onze zusters in Kessel-Lo zitten in een rolstoel, sommigen zijn dement, maar bij de Indiase dansen leefden ze helemaal op”, geniet zuster Roos nog na. „Wat wil je, heel hun leven, veertig of vijftig jaar, verbleven ze in India.”

Advertentie

❖ BESTEL NU ❖

Gedenkpenning heiligverklaring pater Damiaan

Creatie: Paul Huybrechts

Technische gegevens:

- Medaille 60mm in gepatineerd brons, verpakt in een schrijn
- Sleutelhanger 35mm in gepat. brons, splijting in staal, in plasticzakje
- Zilveren medaille 30mm gepatineerd, 925/000, ca. 10g. in schrijntje
- Gouden hangertje 22mm, 18ct, 750/000, ca. 6g. in schrijntje

Alle creaties worden met de grootste zorg afgewerkt en geleverd ca. 5 weken na bestelling. **Beperkte oplage.**

Terug te sturen naar: **NV Halewijn, gedenkpenning, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen.**

Ondergetekende: _____ nr: _____ bus: _____

Straat: _____

Postnr: _____ Gemeente: _____

Tel: _____ Handtekening: _____

Bestelt hierbij:

..... ex. Medaille(s) in brons 60mm (tweezijdig) aan € 28* =	€ .....
..... ex. Sleutelhanger(s) in brons 35mm (éénzijdig) aan € 10* =	€ .....
* + € 6 verzendkosten/exemplaar =	..... ex. x € 6 =
..... ex. Zilver medaille(s) 30mm (tweezijdig) aan € 45** =	€ .....
..... ex. Gouden hanger(s) 22mm (éénzijdig) aan € 249** =	€ .....
** + € 10 verzendkosten/exemplaar =	..... ex. x € 10 =

Betaling vooraf via overschrijving op rek. nr 416-0000221-21 van NV Halewijn Totaal € .....

BESTELBON

Nieuwe broeder van Liefde

Roeping Christoph WELVAERT eenvoudig en totaal

Lieve WOUTERS

Alle mediabelangstelling maakte van de eerste nieuwe Vlaamse broeder van Liefde sinds lang bijna een Bekende Vlaming. Christoph Welvaert is dertig en legde op 15 augustus zijn professe af, samen met elf Aziatische medekandidaten. In de kloostergemeenschap in Zwijnaarde waar hij nu intrekt, is hij veruit de jongste. Maar na zijn stagejaren hoopt Christoph naar Indonesië te worden gezonden. „Vroeger zou het niet bij mij opgekomen zijn om mijn geboortestreek te verlaten”, zegt hij. „Mijn vriendschap met Filippino's, Indonesiërs en Sri Lankanen in het noviciaat heeft mijn wereld verruimd.”

Christoph Welvaert groeide op als enig kind in een arbeidersgezin in het Oost-Vlaamse Lovendegem. Vader was als weeskind opgevoed door kloosterzusters, en die ging het jonge gezin nog geregeld opzoeken. Ook in de parochie ontmoette Christoph religieuzen. De zusters van Liefde stonden er mee in voor liturgie en catechese. Via hen leerde hij ook de broeders kennen.

„Wanneer ik me precies geroepen voelde om ook een religieus leven te leiden, weet ik niet meer.

Het werd gewoon steeds duidelijker. Ik ging naar gebedsgroepen en deed vrijwilligerswerk bij gehandicapten. Op mijn achttiende ging ik me voor het eerst aandienen. Onze pastoor raadde me echter aan nog wat levenservaring op te doen. Acht jaar heb ik dat volgehouden. Mijn vrije tijd vulde ik met catechese geven en mijn andere engagementen.”

In 2006 mocht Christoph beginnen als novice. Hij nam een jaar verlof zonder wedde. De directeur van het bedrijf waar hij werk-

te op de dienst verpakkingen, reageerde positief. Christoph mocht altijd terugkomen. Maar het jaar erop nam hij ontslag.

Was het vooral de sociale inzet die hem aantrok om broeder te worden? „Allereerst was en is er nog steeds het verlangen om een religieus leven te leiden”, zegt Christoph. „Als broeder ben je totaal beschikbaar voor de andere. Dat is wat me altijd zo getroffen heeft in het voorbeeld van andere religieuzen: ze hoeven niet naar huis, er is geen 'na hun uren'.”

Christoph Welvaert wil 'zichzelf weggeven'. © Kristof Ghyselincx